

[Forsvarsministeren]

Jeg er ikke i tvivl om, at forsvaret vil kunne og skulle videreudvikles og omstruktureres i 1990'erne. Vort beslutningsgrundlag er imidlertid endnu alt for spinkelt. Der vil formentlig gå 1-3 år, før fremtiden tegner sig med større tydelighed.

Jeg vil ikke hermed afvise, at der kan ske besparelser og omstruktureringer i den mellem-liggende periode, men jeg mener, at vi må skelne mellem den kort- og den langsigtede udvikling.

På kort sigt skal vi naturligvis gennemføre de traktatfaste reduktioner, som Danmark forudsættes at foretage i medfør af den første nedrustningsaftale. Det vil kunne udmøntes i besparelser på forsvarsbudgettet allerede i 1991. Vi skal gå aktivt og loyalt ind i de kontrol- og verifikationsaftaler, som er en del af nedrustningsaftalen, og vi skal arbejde aktivt for en fortsættelse af nedrustningsprocessen.

Vi skal fortsætte de omstruktureringer og rationaliseringer, som nu er iværksat efter anbefaling fra Forsvarskommissionen, og endda tage flere op, men vi bør ikke foretage afgørende ændringer af forsvarets struktur og størrelse, før grundlaget er i orden. Der må ikke spilles hasard med Danmarks forsvar. Dertil er der brugt for mange kræfter og for megen god vilje til opbygningen.

Regeringen mener, at vi langsigtet i lyset af den sikkerhedspolitiske udvikling og herunder den fortsatte udvikling på nedrustningsområdet og inden for NATO skal foretage en dybtgående vurdering af forsvarets fremtidige struktur og størrelse. En række faktorer som omfanget af værnepligten, fremtidige materielanskaffelser og forsvarets beredskab bør indgå i en sådan analyse, som jeg ser som en del af forberedelserne til senere, mere omfattende ændringer.

Jeg er således alt i alt positivt stemt over for såvel omstruktureringer som afbalancerede besparelser på forsvarsbudgettet. Vi bør imidlertid ikke indrette vores forsvar efter vore forhåbninger og usikre forudsigelser. Ændringerne skal foretages på et veldokumenteret grundlag. Omhu og besindighed er kravet til de kommende års overvejelser. Risikoen for hovsaløsninger er i høj grad nærliggende.

Regeringen vil fortsat lægge vægt på et bredt samarbejde om forsvaret for dermed at sikre, at forsvaret ikke bliver katebald i et usikkert politisk spil i en tid med store forandringer.

Forhandling

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal takke forsvarsministeren for svaret og udtrykke undren over, hvordan det er muligt for en dansk forsvarsminister – en forsvarsminister for et lille europæisk land i en situation, hvor hele verden og især Europa befinder sig i en nærmest revolutionær udvikling og omformningsproces, hvor alle gamle dogmer, ideer og militærblokke er til diskussion, en forsvarsminister i et lille og internationalt så påvirkeligt land, som Danmark er – at holde en tale, der i den grad er blottet for visioner, i den grad er farveløs og i den grad er en mekanisk gentagelse af den intethed, som har præget dansk forsvarspolitik i så mange, mange år.

Henvisningerne til Forsvarskommissionens beretning, som jeg skal komme tilbage til senere i mit indlæg, forekommer mig direkte pinagtige. Der findes vel stort set ikke længere nogen seriøst tænkende personer i dette land, som vil tage Forsvarskommissionens beretning til indtægt og lægge den til grund for udformningen af dansk forsvarspolitik i fremtiden – den forsvarskommission, som ikke engang perifert var i stand til at forholde sig til spørgsmålet om muligheden af Tysklands forening, for slet ikke at tale om den fuldstændige opløsning af blokystemet i Europa, som vi ser nu.

Forsvarsministeren var inde på den nye sikkerhedspolitiske situation, vi står i. Jeg mener, at forsvarsministeren har ret i, at den opløsning af Warszawapagten, vi ser, og den opløsning af NATO, som vi vil komme til at opleve, naturligvis på sin vis betyder problemer for stabiliteten i Europa, men samtidig sikrer en dyb fred i vort eget nærområde.

Men andre steder kan vi se, at nationale konflikter vokser frem, fordi den spændetrøje af militærblokke, som vi kendte tidligere, ikke længere fastholder nationale minoriteter i Europa i bestemte mønstre. Det betyder efter vor opfattelse, at der er grund til at arbejde for et nyt, gensidigt europæisk sikkerhedssystem, for vi har her at gøre med opgaver, som Danmark naturligvis ikke kan løse, som NATO naturligvis ikke kan løse, og som den Warszawapagt, der ikke eksisterer længere, naturligvis ikke kan løse. Disse problemer kan kun løses gennem oprettelsen af et nyt, gensidigt europæisk sikkerhedssystem.